

מוסיק על המעומר
מס' 47 (929)
18 בנובמבר 1988
מ' בכסלו תשמ"ט

מוציא
על
חבל
דק

הפתיחה
במוציא שבת
12.11.88
בתי הכל-ב-
פתוחים
עד 10.00 בערב
פרט לאלבני, פרח הקדוח והחובות

במוציא שבת לצרכן

12.11-25.11.88

אופנה

לבני נשים וגברים

תמרוקים

כלי בית

צעצועים

מוצרי חשמל

מוצרי ספורט

מזוודות

אלפי מוצרים בלעדיים

הנחות עד 25%

וגם מקבלים מתנה

שי מיוחד
במוציא שבת בלבד!

10% הנחה נוספת
על קניית מוצרי צרפת

מאגזין וילאנט

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

ה

הניל לסיני של כיתות י"ב של המוסד החינוכי "עמקים", שהתקיים במחצית אקטובר, היה צריך להיות כף אמיתי והסתים באקטור צורה שרדית התגלגלה למרחוק. הכל ככלל בקטקט קטן ושל ודקטק. לסיני החניכים, או ככלל בעיית משמעת רצינית, לפי המנהלים.

הקבוצה הקטנה קיבלה לפחות בעיית התקשורת, מורים של מסיבת שתייה, שכוללה הדיקו חמישה חניכים מהמסגרת הלימודית, חדרים מספר לפני מיום הלימודים. בשבת האחרונה פרצה הדיקו המרעשת אל ראש מהירות החרשות של הדיקו, לפני כל ידיעה אחרת על מעשה המרעבת או החרשות הנעשיות של ש"ס וס"ח. עם ישראל ע"ד חגיגה נוספת על רמתה המרעבת ממילא של התנועה הקיבוצית.

עניינים מסביב למדורה

בליה הדיקו של הטיול, בין מופעים ויזמנים, התרכזו מספר חניכים מבין מורה העניינים ביניהם בקטקט ודקטק, "כדי להקטין לתת" אחרי הנוחנים שהגיע למסיבת תפס אותם על חם, תחת משמעת.

למחרת בבוקר כנסו משתתפי הטיול, המנוחנים הדיקו להם כי תואר תנובה הדיקו על המעשה, כיוון שלפני הטיול הכוהר להם באופן חרישטני, של שתייה אסורה. המנוחנים לא יכלו לנקט בקטקט שום צעד משמעת, ככלל היותם על הר נבנה באמצע סיני, והם חיוכו על לאחר הדיקו מנוג.

כאשר הגיעו למוקד המסלול הדיקו, בחניון של מנסה קטרינה, נתבשרו החניכים שישיב מבין אותה מורה, בין אם היו שותפים למעשה הקבוצה או לא (11 נערים), שלדיו הטיול המנוחנים והם ודקטק לא יכלו. הדקטק לא נהקבלו באחרת יתירה ודקטק ויבחו חרף בין המנוחנים בין החניכים, שלא רצו לקבל את החלטת האחרים על הטיול וסירבו לעלות לאוטובוס במסע עת. לאחר זמן מה התבססו כל החניכים לשיחה פנימית במסע להחליט על תנובה משלהם. התנועה היו מנוגות: לקבל את העניינים כמו שהם, ולמסכים שרק השותפים יחזירו, או להתמקד ולהחליט עובדות בשבת — או שכולם משמיעים או שכולם חוזרים.

לסי זאב בפרי, הדיקו הפרגוני של מוסר העמקים, נמשך "מור" החניכים במשך שש שעות, לפני המצרים במנסה קטרינה. חלק מהחניכים שלא היו מעורבים בענייני המצרים למחרת באקט של הוודות, והתנועה בצורה קשה עם המנוחנים, בסוף עלו על האוטובוס עם אלה שישבו מביד המורה וגם המנהלים עינם, כי מנוג הדקטק הוא ממילא נהרס, לטענתם, הטיול ואין טעם בהמשכתו. חלקם של המניילים הושיכו לרד כמנוחנים וחלקם חזר ארצה.

לאחר הדקטק הללו התבסס חבר המנוחנים במוסד "עמקים" לדון על אירועי סיני וחלקים להחליט על צמיחת מהמסגרת הלימודית חמישה חניכים, ארבעה שלגמו ואחד שהסתיי למסר. "התנובה הדיקו היתה ככלל שהחניכים סירבו לקבל מרות, אומר בפרי, "השתייה לא היתה משמעתית. צריך להבין כי החניכים היו כחול, כאשר האחריות המנהלית של המנוחנים קשה ביותר. התנועה היא באי התבססה לקבלת המסגרת החינוכית, ועל כך אי אפשר היה לעכור למסר היום".

אין בעיית שתייה — רק משמעת

הרכו הסינוני נשמע המום מוציגת התקשורת מביד בעיה של משמעת מניסית שנופתה, לטענת, מעני לכל פרסורציה: "יש אצלנו מדי פעם, באירועים שמדו במיוחד כמו פורים וסילבסטר, בעיה של שתייה אלכוהולית. כל שנה אנחנו מתמודדים עם זה ולא מונסים להסכים לשום פשרות. אין שתייה כזאת במסיבות שלנו".

לפני הטיול הכוהר לחניכים שאסור להביא משקאות חריפים.

אתם לא תגידו לנו מה לעשות, אנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים! כך, פחות או יותר, אמרו נערי י"ב במוסד "עמקים" למחנכיהם במהלך טיול בסיני. בעימות שהתפתח, הורחקו, לבסוף, חמישה מהם מהמסגרת החינוכית. גם בקבוק וודקה קטן היה מעורב, אבל לא מדובר באדי אלכוהול, אלא בעניין משמעת, טוענים במוסד.

מאת גוגה קוגן

אילן ברקע לניה

האלה... חניכים אחרים כתבו כעלון שלהם "פרי העמק", שהחליט הם כבר די בוזים להצטייר כקטקט שתייה, ואכן עשו זאת. נרד ועיון, חניכי י"ב שהיו כחול, אומרים שהיה נישת אירד של כל הפרשה. אף אחד לא השתבס, פשוט היו נערים שלא הסכימו לקבל על עצמם את העניש. שניהם חוללים את האשמה בחבריהם שעשו, לרעתם, מעשה לא אחראי שהוק, בדיעבד, לכל השכבה. "לקלו לנו את הטיול. אבל גם המנוחנים עשו כמה מעירות. היתה בעיה של תנובה מדידת העניש באיחור".

הם מציינים שהיו מקרים שהמנוחנים איימו ובסופו של דבר לא הענישו. לכן לא לקחו גם העניש את החלטת המנוחנים בדעיות. ההרחקה מהמוסד היתה נעוצה, משום שאלה שיומו את התקרית "לא פעם הראשונה שיש איתם בעיות. ככלל, החבר'ה האלה כבר מזמן לא למדו ואין להם מה לחפש כאן. מי שלא מקבל את כללי המוסד, לא צריך להיות פה. אנחנו לא מצדיקים את החניכים

אב בסרי לא רואה את העניין בצמצור לתחתית בקטקט הודקה ודקטק, אלא בעניין חינוכי של משמעת במסגרת החינוכית.

מספר, שיש בו 360 חניכים והוא מצטיין במעילות עניפה ככל

בקבוק קטן של וודקה

המנהל והדבר הפרגוני. בדין שמעו ההורים רבים קשים על בנם. הם לא קיבלו גם התבססות מולת כי הם מנוסים שהתקשורת בין המנוחנים להורים היא מתח לכל ביקורת, ואם למנהל היה מספר בה כבר על ליום, היה צריך לייצר אותם קודם "לא יתכן שיצטבר יום זה שלילי נלע ודקטק, מכלי ליום מפגש עם ההורים ולעצמם. ויחזק זה הולך, במשך לרוח ילדים החוצה היו צריכים להכניס יעצם לעניין, לבסוף לבד את כל הנקודות במחלוקת. תחת זאת שמו לו תורת שלחוח אותו מי יודע כמה זמן".

על ההחלטה לעזוב את הקבוקט ככלל הפרשה הם מוכנים להניד שהיא תולדה של חוסר יכיו מצד המוסדות, החתקתקת של חברים הנוגעים נרדב מלעוד להם מאד שילד יש עדי של שוב לא קטן, ומאכזר המונה בדרך החינוכית הוא, הנוקטת בצעדים ללא התחשבות בדיושם הדיקו.

על האשמות ההורים אומרים נמסר כי לאורך כל השנים היה קשר רצוף בין המנהל לבין בנם וההורים ידעו מה מצב העניינים, פרט לתקופה בה שהו בחו"ל ועל האירועים הדיקו הקטורים כבנס בתקופה זו וחוזה להם רק לאחר שובם. ודישם לאפשר לבן להשלים את לימודי הנסיון מולת, ולנע סודר מקום בבית ספר שאינו פנימייה.

ההבדלים בינינו

מדידי בן, רבו מחלוקת החינוך של הקהילה אומר, שיש להתייחס לפישה כול בעיה של משמעת במסגרת החינוכית ושאחריותם של מנוחנים במסגרת מיוחדת זאת, אין הקבלה למסגרות חינוכיות בעיה.

"הפרצות במשמעת, בין היתר, נובעות מכך שעדיין לא השכלנו להבדיל לעצמנו ולחניכינו הבן בדיקו הם נבולות האחריות של החניך המתבגר ומנוחני. כאשר האופי החינוכי של מוסדות החינוך להכש צורה של "יתר בים מודלי" ומתחזק — במדיה מסוימת — מוכרת העניינים, אין מליאה כבר שניצבים סגנו את האגריה האנטי-מסגרת וגו המנהל, שנחשף בנודה פורמלי, כבעל מידה. לפני כן היה המנהל אומרים הן החינוכית והן קיבוצית. "אנחנו צריכים להתחלש מחדש על השתמשת החינוכית של חבר העובדים ונבולות האחריות של הדיקו, ובחידוד הענין הנוגד".

בין מקטקט לצין נניחוד, שעל אף כל הקשיים עם החורה הביתה

אחרי האירועים בטיל, עמדו המנוחנים על התביעה החינוכית להרחיק מהטיול את החניכים שהפרו בנודה בה בוטה ומתנדה את המשמעת.

מה שדוהים אותו פעם נוספת, היא צורת הטיפול של התקשורת באירוע. בראש וראשונה, הוא אומר, נעירה צורת הטיפול על כוונת של מבנים לבני האופי המיוחד של העולם הקיבוצי. "הם רדשים מאיתנו נורמות ואומות מידה שאין נחוצות במעט בכל מוסד חינוכי לא קיבוצי אחר. מצד שני לא מגלים בכל אינטלקטואלית למצב המיוחד של המוסר שבו עדיין למנהל אין 'שט' של הענישה או נקצת אחרת בנע ציונים. מי, ככלל, היה כותב או משרד על הרחקת תלמידים בקיבוצים, למשל כנלל כל הדיקה לתקשורת, לא מאפשרים לנו טיפול ענייני בבעיה, אלא עוסקים בדיפוס אחרי אשמים, מרליסים, מסלפים ושאר דיקות".

המדריך הקבוע

טויל התקשורת בפרשה הזאת, בנו בפרשה של נטס התיבה במוסד "אשרת", שנה הוא זכה לכיסוי משותב, ידו התיבה נוספת. ישנו, כנראה, חבר קיבוץ אצלנו כשפון הארץ, שאשר הוא מוצא בעליו הקיבוצים יריעה עסישית ש"חריק", להערכתו, את רמיונו של הקדא החריקבוצי, הוא נוהג להדליף אותה לעיתונות. כתבי המרכזניה, הרדוקים ממכויו העשייה המנהלת, עטים על המציאות שהוא מספק.

עובדה היא, מוסרי ל, שכתבת הרדיו ששידרה את החדשה המפיעה על הרחקת התלמידים ממוסד "העמקים", החזיקה בידה את הקטע מהעלון של אתר הקיבוצים, בו נמסר על השתלשלות האירועים. בהסתמך על הקטע הזה רדשה מהרדיו הפרגוני תנובה חולמת. מה הביא להחלטה להציב את הדיקה המפיעה הזו בראש מדרגות החרשות של השעה 11 בשבת בבוקר, גם זו מוכיח לרוח כה. אולי העובדה שלאשר משרד החינוך עומד להתמנות בקבוק ארס, שצאלו זה לא יקרה.

דברו איתם

במוסד "צפית" בבפרי-נגנח, התברר שבמספר אירועים מרכזיים במשך השנה, כמו סיום השנה, סילוסטר, מסיבות ראש השנה, היתה שתייה רבה, עד כדי שברות. מסיפורי העניינים נורע, שהתופעה נמצאה גם בקיבוצים וגם במוסד, ונורמת השתייה הפכה להיות מרכיב מרכזי במסיבות החנוכים. כל מאמצי המנוחנים לטפל בבעיה בדרך של שיחוח אשיות וקבוצותיות לא הביאו להקטנת היקפי התופעה, ובסופו של דבר הוחלט להשעות את מסיבות הריקודים במוסד, ובקבוקט להחל תוכנית מניעה תינוכית, בשיתוף חורי החניכים וקובוצותם.

בעלון קיבוץ נחשוך אומרים חניכי "צפית" שאין תופעה של שתייה, אבל קיימת בעיה בשכבות מסימות ואכל מספר חניכים, "בייב שותים בקבולות", אומר אחד המנהלים, "הם במצב שהם לא יכולים להתנות מיום שישו בלי לשנות. תופסים ראש ומשתלכלים. שותים בשביל להשיג את האפקט ולהיות אין".

בתור תחת הכותרת "דיברו איתם", מונה הנחלת מוסד "צפית" להורים בבקשה לשוחח עם בניהם על חנושה. "בעיית השתייה וחמאבק על שתייה מבוקרת, היא בראש וראשונה התמודדות ערכית. לבס, תחורים, יש תשיבות מברעת בביבוס סולם הערכים של הבנים ובנותיהם".

לאחר פרסום הדיקה החלה, כמובן, מהונו תקשורתית עניפה בשחלק מבתי העיתונות לא טרח אפילו לדבר עם אנשי "עמקים" ולבדד רבים לאשרם. במיוחד לא הקבל על דעתם שיהיה כאן בעיה משמעתית ולא "מסיבת שתייה". הם לא האמינו שכימים שנעדים בני אותו גיל משחקים "דולטת רוסית" או "משחק איציק", מחזיקים ליד נוהלימורים ככלל בקבוק וודקה קטן אחר. לחובד הקיבוץ הארצי, אמןגן גולין, יש רגומות נדיות. בפרשת טקס החניכה, המוססה ב"יריעות אחרונות" תמונה מביימת של הילדים המנועים, ובכיתוב נאמר שמרדב בשחור. לא רדבים ולא שחור, אומר גולין, לקחו ילדים אחרים, במקום לגמרי אחר, וצילמו לפי מיסב ומינון של הצלם. גולין מנה בעניין לאומבוסמן של העיתון ונעתה לרדיו, כגסות. מכתב ששלח לעיתון "הארץ" ובו תלונת על כתבת שאישרה באונוני, כי רדבים שכתבה הנוגעים לפרשה לא נבדקו על ידי והיא אף לא ניסתה לורדא אם יש בהם אמת — לא נענה.

מעשנים ושותים

תקשורת או לא תקשורת, ובעיית העומדות בסני מוסד "העמקים" מוסדות חינוך אחרים של הקיבוץ הארצי ומקבולים לו בתנועות אחרות, איננה תאורת ניפוח חשערויות של מבתי החינוכיה כבסון הארץ ובדומה. אל בעיית הסמים, שאולי שבה במסגרת, התקשרה בעת בעיית השתייה במסגרת הולכים וגדלים. כתב עיון, תלסיר י"ב במוסד "העמקים", "שענות הכי חשוכות יש לי לורדי הקיסר" בבעיית האלכוהול, לפחות אצלנו בשכבה. כל כך הרבה עמקים איימו בסיפול ממחיד" כשתיינים, ומעולם לא ממש עונש אפקטיבי באמת. אם ככלל איין אמא שצילקה, או מליבה אחרת, אם החניכים לא ירעו היטב למה קיימים חוקים ומרוע לא טוב לשנות, או כרע שהם ינסו את מנסרת המוסר ולא יחל להם חוקים וענישים, הם ימשיכו לשנות".

בסיפור אחר המופיע בעלון, המוסר וכו מרדב, בביכול, על קיול ארנבונים, נאמר: "הארנבונים, שהיו רגילים בביתם לשנות ולעשן כביעות ואכל לבד", לא תאפשר, הציאו את הבקבוקים החלו במסיבותם. המנוחנים אשר לא ידעו דבר, על מצב הארנבונים בנושא זה המומלץ".

לעצנת המוסר מרדב כל זאת ב"אוינונים" בורדים לא במוסד, אין ולא היתה אצלנו שברות. היא לא תופעה של ותמכרות לאלכוהול "אומר זאבי, הדיקו הפרגוני: "שנים מקדים של שתייה משקאות חריפים במסיבות, שורדים אוסילבסטר, והתנוג שאנחנו לא מבחינים להכניס משקאות אלכוהוליים למוסד, ונמנע זה אנחנו מתמודדים עם הבלים החינוכיים העומדים לרשותנו".

[illegible]

100

[illegible]

מבית דייטם אהבה
לסבא שלי חיות ונחת מכלית קטנה אני נחמי שיעור עז
ז מה מל' אחר חיל עשה עסקים מוכר, שונה מביא מהעיר לכה
היחיד בל' אהבה

A high-contrast, black and white portrait of an elderly man, likely a portrait of a historical figure. The image is heavily stylized, showing deep wrinkles and a somber expression. The man's face is the central focus, with his eyes looking slightly to the left. The lighting is dramatic, with deep shadows on the right side of his face and forehead, and bright highlights on the left. The texture of his skin is emphasized by the high contrast, showing numerous wrinkles and creases. The background is dark and indistinct. The overall style is reminiscent of a high-contrast photocopy or a heavily processed photograph.

[illegible]

מאת עפר ניר

[illegible][illegible]

مكتبة ابن أبي عمير

"א"

ני חי בשלב האמצעי, במקום שהחלום הופך לפינט. אני גר בח'ל, בגולה, ואפילו מתגעגע לישראל, אבל אני לא נאבד. אני לא ביאליק או יהודה הלוי שריה להם תלום, כיסופים, שביטאו אותו באמצעות איראליזציה. אני יודע את המצב. אני יכול לחלום אידילית, אך לא חברתית. כי אני יודע את המצב. אני מצייר את המעבר הזה מחלום לסיט, כשאשכול הענבים אכול והתאנה חנוטה.

גם מבחינה ציודית, אני עובר במועד ב"שלב האמצעי", בין המייצג לליריזציה, בין משמעות להעדר משמעות. מיכאל דרוקס הינו מחשבי האמנים הישראליים בשנות השבעים המושגות. מי שחשף וטיפל בדרבון היקבוצה הישראלית יחודי והעמיק את הדימוי החזותי המספרי באמצעי לביטוי אמנותי בואבת ומפוקחת על כאן ועכשיו. מיכאל שלי זה, חי מזה 17 שנים בלונדון וחש כמי שתלוי על קולב, בתפר שבין כאן לשם. עשוי הוא מצי ציודית, בגלריה גילוי מ. כ"א, בניסיון להיפטר מהעניין המספרי.

דרוקס, בניגוד ובניגוד עדי מיושן, לא מגולל מעשן כשרשות, מתאים היטב לדימוי הרומנטי של אמן מיוסר, מפגש רגיש, שונה לחלוטין מהדימוי החריש, התקשדותי מאור המשומן. בניסוח מספרי ניתן להגדירו כפרוטאה אמורה, כלימון מוטט או כגל ברד הגומל לעבר ירח מלא. אך הוא האני נתייחס לכך במספריה ריקה ולדימויים הללו רק כצבע על בד. כמו כציורים כך בחיים הכל מגור והכל מתח. המופשט אינו מייצג רכ, כשם שהדימויים המפוזרים, החלוצים הרוקרים על ה"אניגמה" והתאגדות הנוטות אבנם מייצגים רכר ופתורים — ברימונית — לפרשנויות לכל הכיוונים.

אורי לימשיץ - דורית, טכניקה מעורבת על נייר.

יצורים בחלל בין-מכוכי

ס ציוריה של עמית רונן, לידית קיבוץ לחמי הנימונות, המציגה בגלריה בוגרשופ בת"א מרחפים בתפר שבין מוסטס לדימוי מייצג. עמית רונן מציינת ציורים נורא-מרחיקי לראות מאד. בין מרחיקות הצבע החושפיות, האקספרסיוניסטיות מרחפות צורות מעוררות יותר, הן גראות פלסטיות, ונעות לכיוונים שונים כמו חללית או יצורים חזיריים הנעים בחלל בין-מכוכי או מקוסמוס, כאינטרף ללא שם וללא תחובת.

ברוחהגוון, האוירה הציורית מעלה על הרעת את עולמם הציורי של איב טאגו, פוטוריסטים והרומנטיקנים מחרציגים ואת המופשט האקספרסיוניסטי הממוחזר של שנות ה-80 נבחר ריכטר הגרמני, מאיר-צ'יגא, אך בניגוד להם ולרציונותהתהומית שכעשייתם, הרי שבכבודותיה של עמית רונן התבטא המספריה לדיקס, בזה ותלזה בחלל, תקועה באמצע.

בקריאה שנייה אני מרגיש, אין זו אמירה ביקורתית או מלח גנאי, וזה תיאור מצב המייצג וזן מוקדם, איש והדרה המשתרגים כבשערימחיות ובשמהדרחיות.

ריתה עמיאלידיבי שדוה, אי היא, בעולם קוסמופוליטי, גדול ומרחוק מן החיים האמשיים. ציוריה, בטכניקות מעורבות על נייר, היא מציגה בימים אלה בגלריה מימר כ"א, רמיות נשם הציצות, במיטב מחלוצותיהן האופנתיותהאיטלקיות, בתוך חלל-בועה כלתי מוגדר, לריבאן לרישם. רמיות הנשים לקוחות ממגוינים של אומנה וקולנוע ומועברות בטכניקההקנה על הנייר. האמירה נעה בטהאמצע שבין פלקט לציור, בין צילום קולנועי לרישום שהחלל.

לצר רגשים מופיעים רימויים של נוצות, מניסות, חדרה, צללים גבריים, מסיכות אפיקניות, רימויים אלה מגרילים את הפנטזיה והמיתוסהדמויות. וזה אמירה המציגה ויזן נשענת על סכימות של ויזן ואשליהאופנה, קולנוע, דוגמניות ובובניות, צילום מביים אכירדים תאטרליים נלחים, סטוריו ניסרלי, חלל נקי, שוב התלישות הזו והרימוי המרוקן, הניזון מתקרימוי והניסטרמים כאמנות ובתקשורת החזותית.

מעניין להשוות את עבודותיה לתצלומי של מאן ריי בשנות ה-20, או לתצלומי של אירווינג מן, המציגים עתה במזרחות תל אביב, מתבקשת גם השוואה אחרת בין נשות הקרטון של עמיאל ריכר לבין הרמות הישראלית האחרת שמציג עתה אורי לימשיץ בגלריה גורדון "דריית" שלו, מסודרת הישיר, ניצבת כתנוחה משוחררת ובגברים חמשיים — וזה ישראלית מחוספסת, ללא יום אומנתי, יש מן החיים. עוצמת הביטוי שבה, מתרגמת באמצעות אופן הטיפול הציורי של לימשיץ, מצליחה להגיעקל להרצאה מבנית הבר/בצע/משויות מבחול, ולהפכה לרמות חלת-ממית ואנושית כל כך. עוצמתה של דריית/מגמליון היא

להיות באמצע

בכך שאיננה מתביישת "ללכת עד הסוף" ואינה זקקה לדימויים מבלי שני או שלישי. היא מוצגת מן החיים אל הכר ובחזרה.

ידיים שבועות את העולם

ב שנות ה-70 דותה תמר גבר את מקבוצת יוצרות אשר היתור דרך לציור-משגי ששילב תצלומים, סקסטים הישום אינסלקטואלי, האבות הרחוקים חי רמי ליבא הישראלי וניזון בימים הגרמני, כיום שוהה תמר גסר לסינג'ין כאן ושם, בין פרנקפורט לתל-אביב ומציירת ציורים כסמפלה ושמן על בד. הציורים מוצגים בגלריה בוגרשופ בת"א.

"אלה ציורים של חלון, להשקיף על הבית מרחוק" אומרת תמר גסר כשיתור עמל, בה היא מבינה להשתמש בנקיטות פיוסטים, תוצמים משהו, והדיים וחשדניים. היא מקפידה על ניטוח מרוקן חצבת משפטים, מטרבת "למרות" הכללות, מתקנת שדות ו"מנקת" סרוליים.

"אני מעוניינת להצביע על הסיכור של הרכים. אין לי אמירות חרימשמעות".

אני מעיד לה כי פריסת רכרים היא רכר שונה מלאמר רכר אחר ברוח, אך היא מעריפה "ציור ויזר שמרחיק מהצבעה על רכרים ישידיים". הציור שלה הוא ציור מנטלי. ציור החושף עמדה נפשית "האני" שלי מוסחו בציוריים" היא אומרת ומיד מוסיפה — "הציור מתעסק בגודל שלנו בקולקטיב, אך תמיד בסכימות, כקווי היקף של רכרים. אף פעם לא עולם ריאלי, אלא ויכורן או רימוי מבלי שני או שלישי. לגבי, אין הבדל בין הטלת צל של רכר לבין "ציור מנטלי".

"כל התעורכה עומקת ברימויים ציוניים (בניינים) של שנות ה-50, רגלי ישראל, רמיות שמפיעות כחלוציות", כיאליק, אלתרמן וכו'".

"הראשים מצויים מויכורן ותוהים שוב ושוכ. הנוחה שוכבת את הקיפציה, מרוקנת את הרמיות ומפלטת את הציור. וזה ציור של אסטרטגיות של מילוי. רימויים של פריסה אחר ליד השני. בעיות של מרוגנטיות, של מאסארה. רצמים שמרבים על האופן היזום שלהם. יש בעבודות תחושה של מאסמהרגנה, תאטרליות, תאטרדה, פורמליות, תכניות חזותיות".

"כן, וזה ציור שספסל ברוסריקה של הציור גול ברוסריקה ציונית".

תמר גסר מציינת על כריה קבוצת של רימויים שונים, אנדרות אנדרות "הוצרים שיוז משקל הת לי על בלימה". קשה למענה את הקשר המיידי בין הדברים. וזה ציור הניזון ויונק את גידיו מן האמנות יותר מאשר מן החיים.

"ציור של ציורים על מני מססת, המתקת קיד או שוהה בעצמו ציור", מסבירה גסר, "אחר הציורים לקבוצת העבודות היו ציורי קיד וקברים הלניסטיים. הרכר משקן אותי שם היתה העובדה שזה סגנון שמקנה קיד עם גסס בצעוני ותיקי של שיש מצויר. כשיש רמיות הן מסודרות בטפטוף או במצינות מסודרות. התעניינתי בעולם הצבעוני שיש בו חיבור מאור משונה בין רצינות העלט הקלסי לקישויות וחלגות של זאנר ציורי הוזהרה כבומפיי.

עמית רונן - ללא כותרת

קודצית של עשירים. מפגש בין 'הגבנה' ל'נמך'. עניין אחי לגע על מוח הצבעניות ואפיון הרמיות שבין ציורי האפוס הגדולים, לבין הצגות הציור. התחבולתי גם בציורי "האפוקליפסה העליונה" אל נוסטק קלימט. וזה סגנון קישוטי טהור שבו, בלב הרדונים שאנו והמסגנון הזה, מבקיעה מערכות של פרסיות רמות טיק, מתוך כל זה מבקיע הציור שמעמיק אותי, ציור של מרמלת ברומה לציורי המנים בפאוס.

"צבעניות הציורים שלי נשענות על ציורי הקיר שהוכרחו. קיים וזמן לדימוי הלוח/גיר מברות עבודותי בתליחי בשנות ה-70, שם התרגמם ללוחבד ובאן קירבד".

"למי הרגיש שאת מספרה, הציור שלך הוא מוסט-מורדניסטי משישנה", אני מעיד, "לא", קוטעת אותי תמר גסר, "זה לא ציור מוסט-מורדניסטי. הציור המוסט-מורדניסטי עוסק בחוויה תרבותית משנה את, וזה ציור של חוויה טכנולוגית ותרבותית. 'מון שכל הציור הישראלי נשען על ציור מערבי, אך אין לי קוץ לטקס את הציור שלי מנחמה היסטורית או תאורטית. אני כמאירה את לאחרי. מקסיות לא נוכעת מזה שאתה מצייר נושא זנז. אני יודעת איך הציור שלך יכול להודיע על זה".

"הם משמעות הדימויים המרכיים המאכלסים את ציוריה". יש מספר רימויים מעילות של ידיים. ידיים אסורות נעוצות, דרכנות, קש, כלי ציור, מרידות וכו', אלה "ידיים מלי" או "ידיים שבועות את העולם הציורי". יש רימוי של טכניקה אשית קפצים למים וטובעים. ישנה 'אאיריטית' והמשך ישרי לשיי 'דהחלי' 'הגמר' בציירות קרומות. וזהי אשה עירומה נקמת עם הלשון בחוץ ומסתכלת על איב המין שלה, או בזהה טעפה נמנס סתום. וזה סוג של כרייה מהתמונה אל הצופה.

"זה נוסף שיתור בעבודות: 'פוקום גורד' (העין המטילת). נצי שממנבלים בו לצדדים שונים הקשר שבין המרכיבים איננו עקל. זה סוג של תמריקה".

תמר גסר מסתיירה יותר מאשר חושפת. היא מערימה עלינו קדים בניסיון נואש לתחד פתום, להחליש רגשות ולמנוע פריצת נענים כברים.

הציור המנטלי שלה, המציע "דימויים" ומרש "אסטרטגיות" ותיך אף הוא באמצע שבין כאן לשם, בין הרצון לאמר משהו "על הויס לבין הבדיחה אל "האמנות".

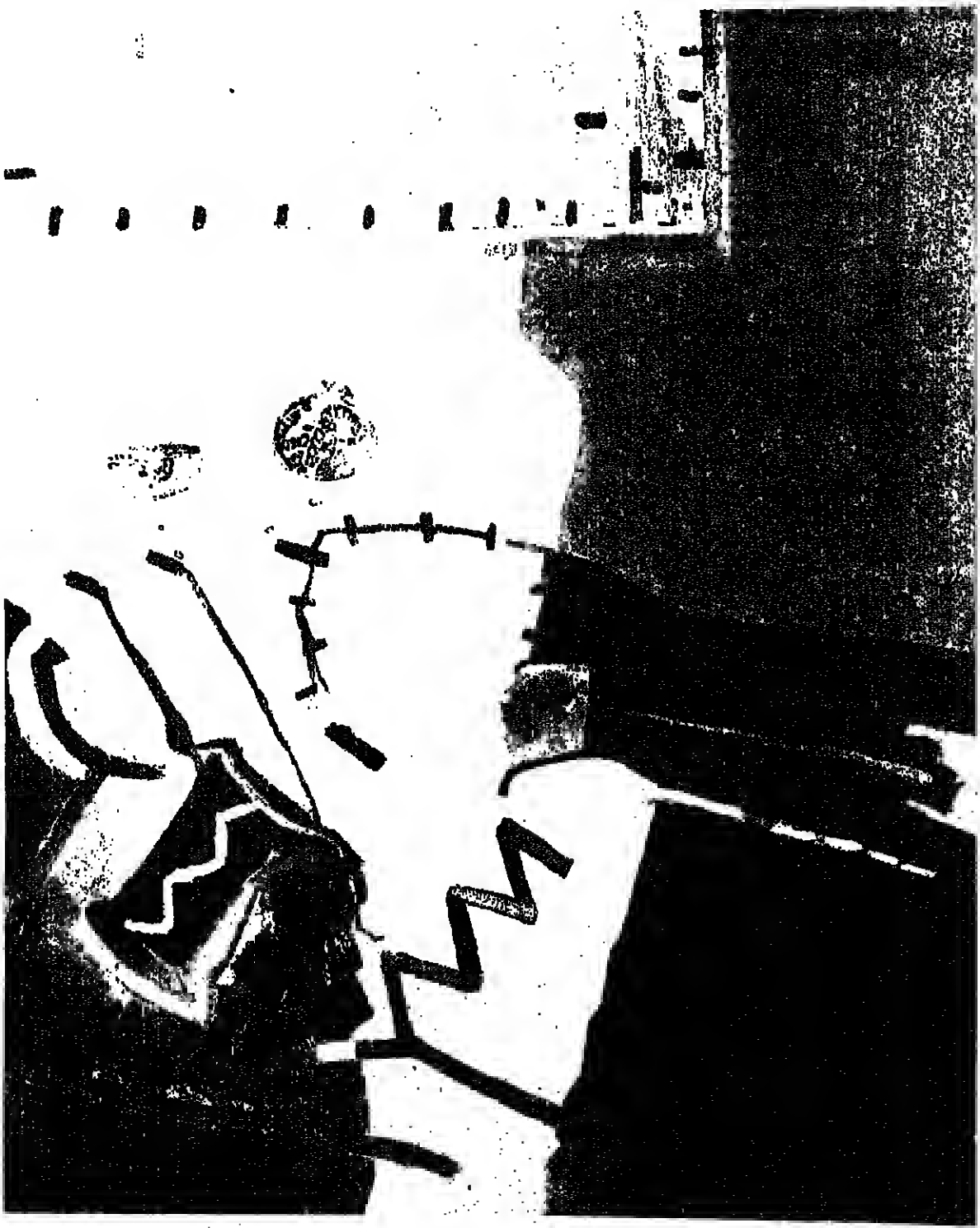
ב-1974 פרסמה כ"מושג" עבודה בשם "מכתב לבויס" שכללה צילום שחור-לבן של פליטה ותמר גסר. מכוסה או "ארוזה" נשפכת לבר. ליד הצילום הופיע טקסט שבלל שלוש גירסאות של שורייזמים מועזים. בסוף המכתב מונה גסר, הפליטה, לבויס העקשת את עולמה.

"תחוה שלוש פעמים על רכר בעל אופי מועז אתה מפרק את, מניד אותו מן הפתום, אתה מתחיל לחשוב על התוריקה אל הפתום ולא על הפתום עצמו. זה רומה למה שגורד עושה במיטו כאשר הרמיות תורדות על רפליקות והסיפור מפנה את עמו לטכניקת הבנייה שלי".

תחוה על הרמיות הציוניות יש אולי זה לאותה חוזה על נשואת המיים. "הפליטה" של 1974 היא אולי "אאיריטית" של 1988, הציצות עירומה ללא ידיים ושולחת את לשונה אל העולם... יד לשונה של גסר מתריסה גרנדו באותה תלישות וחשדות עם מאננו החנוסה ודימויו הנפוצים של דרוקס, הפליט הישראלי בלונדון.

מיכאל דרוקס בגלריה ג'ולי מ., עמית רונן ותמר גסר בגלריה בוגרשוב, דיתה עמיאלידיבי במימד - ארבעה אמנים ש"עובדים באמצע", מייצרים אסוציאציות לא ברורות בעולם קוסמופוליטי מרוחק מהחיים הממשיים ונטול אמירות חרימשמעות

מאת חיים מאור

מיכאל דרוקס - ללא כותרת

אקספרסיה נורדת, דרוקס, 1950-1955

11.1988

22.05 שילוב ליל
 23.05 רחוקים

20.11.1988

10.00	מזון	10.00	מזון
21.05	אדום עתיק	21.05	אדום עתיק
23.05	היללה הוא שירים	23.05	היללה הוא שירים

11.1988

למאנדים	20.05	ע. הוהנלה"ק תלמי שדרים
10. מניי בוק"מניש גרען דער	21.05	קצת אורח
11. דוח דוח"מניש גרען דער	22.05	ע. הוהנלה"ק תלמי שדרים

22.11.199

[illegible]

23.11.19

המאמר השני: עורך, גיורא
מכון מניחה מרוב מכאני

24 11 1

דעם ארבעטן פארן
וילכיזן, מל אמיר.

